

**Repere metodologice
pentru aplicarea curriculumului la clasa a XI-a,
în anul școlar 2023-2024**

Profilul: TEHNIC

**Domeniul de pregătire profesională:
INDUSTRIE TEXTILĂ ȘI PIELĂRIE**

DISCIPLINE DE CULTURĂ TEHNICĂ

BUCUREȘTI, 2023

Notă: Prezentul document se aplică la clasele a XI-a de învățământ profesional special, din cadrul domeniului Industrie textilă și pielărie

I. INTRODUCERE

În învățământul profesional și tehnic, pregătirea de specialitate se realizează în sistem modular și se bazează pe Standardul de Pregătire Profesională (SPP) al calificării pe care elevul o dobândește la absolvirea cursurilor. În Standardul de Pregătire Profesională sunt prevăzute rezultatele învățării (RÎ) în termeni de cunoștințe, abilități și atitudini. Structura curriculum-ului școlar precizează, prin planul de învățământ, categoriile de pregătire, teoretică și practică, prin laborator tehnologic, instruire practică, prin care elevii pot dobândi rezultatele învățării precizate în SPP.

Reperete metodologice pentru aplicarea curriculum-ului la clasa a XI-a învățământ profesional special, în anul școlar 2023-2024, sunt adaptate după planurile de învățământ și programele școlare în vigoare, astfel încât elevii să dobândească rezultatele învățării (RÎ - în termeni de cunoștințe, abilități și atitudini) precizate în Standardul de pregătire profesională (SPP):

- Planul cadru de învățământ pentru învățământul special aprobat prin OMEN nr. 3218/21.03.2014, în domeniul Industrie textilă și pielărie;
- Planul de învățământ aprobat prin OMENCS nr. 3915 din 18.05.2017, anexa nr.3;
- Programa aprobată prin OMENCS nr. 3915 din 18.05.2017, anexa nr.4.

Pregătirea practică a elevilor se poate desfășura atât prin ore de laborator tehnologic, cât și prin ore de instruire practică, stabilite de comun acord între unitatea de învățământ și operatorul economic, în funcție de necesitățile și posibilitățile de organizare a pregătirii de specialitate. Orele de laborator și/ sau instruire practică pot fi predate de către profesorul de specialitate sau de profesorul de instruire practică. Repartizarea numărului de ore pe conținuturi tematice se realizează în funcție de ritmul de învățare al elevilor și de complexitatea conținutului.

În implementarea curriculum-ului la clasa a XI-a învățământ profesional special, se vor avea în vedere următoarele:

- Structura sistemului de învățământ profesional din România;
- Curriculumul parcurs de elevi până în clasa a X-a;
- Reperete impuse prin planurile cadru de învățământ;
- Documentele europene privind achiziționarea competențelor cheie în cadrul învățământului obligatoriu;
- Cadrul European al calificărilor;
- Necesitatea de a oferi prin curriculum un răspuns mult mai adecvat cerințelor sociale, exprimat în termeni de achiziții finale;
- Educația pe tot parcursul vieții. În rezoluția Consiliului privind Cadrul strategic pentru cooperare europeană în domeniul educației și al formării în perspectiva realizării și dezvoltării în continuare a spațiului european al educației (2021- 2030) se precizează că „spațiul european al educației le va permite cursanților să își continue studiile în diferite etape ale vieții și să caute un loc de muncă în întreaga UE, iar statelor membre și părților interesate să coopereze, astfel încât educația și formarea de înaltă calitate, inovatoare și incluzivă, în sprijinul creșterii economice și al șanselor de angajare de înaltă calitate, precum și al dezvoltării personale, sociale și culturale să devină realitate în toate statele membre și regiunile din întreaga UE”.

- Evaluarea centrată pe standarde. Sistemele educaționale democratice și descentralizate asigură egalitatea de șanse și personalizarea traseelor de învățare printr-o evaluare care are la bază standarde de performanță și niveluri de atingere a acestora.

În învățământul profesional special, conținuturile din clasele a IX-a și a X-a învățământ de masă vor fi distribuite în funcție de particularitățile colectivului de elevi și de intuiția cadrelor didactice în clasele a IX-a, a X-a și a XI-a învățământ special. Pe parcursul celor trei ani, elevii vor dobândi competențele specifice cel puțin la nivel minimal.

Este de preferat să se parcurgă toate temele, gradul de profunzime fiind dictat de particularitățile tinerilor beneficiari direcți ai serviciilor educaționale. Temele din cadrul conținuturilor vor fi parcurse într-un mod logic, de la simplu la complex, resursa timp fiind stabilită în funcție de nevoile elevilor.

Noua generație de elevi are nevoie și de competențe educaționale digitale și manifestă dorința de a lucra folosind resurse informaționale online: site-uri specializate, posibilitățile de creare a materialelor didactice oferite de platformele de învățare, etc.

Recomandări privind specificul modulelor pentru care este elaborat materialul

În clasa a XI-a învățământ profesional special se vor parcurge modulul I: „Planificarea activității proprii” și în continuare modulul II: „Elemente de design”, deoarece conținutul acestuia este vast și complexitatea este mai mare. Studiul modulului II a început în clasa a X-a și se continuă până la finalul clasei a XI-a.

Ambele module sunt vizate de examenul de certificare a calificării profesionale și au la bază programe școlare în vigoare, compatibile cu programele școlare anterioare.

Chiar dacă cele două module la care facem referire sunt specifice domeniului de pregătire Textile pielărie, acestea au un rol major în dezvoltarea celor opt competențe - cheie europene și în definirea profilului de formare al absolventului, după cum urmează:

- Comunicarea în limba maternă (română): parcurgerea curriculumului impune elevilor asimilarea cunoștințelor de vocabular, gramatică, funcții ale limbii și formarea de deprinderi de comunicare într-o varietate de situații adaptând propria comunicare, colectarea și procesarea informațiilor și exprimarea argumentelor în mod convingător. Totodată se vor forma și adopta atitudini precum dispoziția pentru dialog constructiv, conștientizarea impactului limbajului asupra celorlalți și nevoii de a folosi limbajul în manieră pozitivă și responsabilă din punct de vedere social.
- Comunicare în limbi străine: în cadrul activităților de instruire practică desfășurate la operatorul economic de profil în condiții reale de lucru, s-a impus ca o necesitate achiziționarea de cunoștințe legate de vocabular, gramatică, convenții societale și culturale, căpătarea deprinderilor, abilităților de a înțelege texte, de a susține conversații măcar într-o limbă străină, de circulație internațională și dovedirea unor atitudini pozitive legate de diversitatea culturală și comunicarea interculturală.
- Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii: fiind vorba de discipline tehnice, aceste competențe sunt absolut necesare pentru desfășurarea activităților specifice. Este imperios necesar ca elevii să dețină cunoștințe legate de numere, operații de bază, principii de bază ale lumii naturale, produse și procese tehnologice, abilități de a explica principii și procese, de a folosi instrumente, utilaje și date științifice pentru a obține produse și atitudini legate de respectarea adevărului, apreciere critică, interes pentru siguranță și dezvoltare durabilă în legătură cu sinele, familia, comunitatea și problemele globale.

- Competența digitală: în mileniul al treilea nu se mai poate concepe desfășurarea activităților fără utilizarea critică, selectivă și creativă a resurselor și aplicațiilor informaționale și digitale, ca suport în rutina zilnică: aflarea informațiilor, preluarea și transmiterea comenzilor, întocmirea notei de plată, achitarea contravalorii preparatelor și serviciilor, etc. Elevii sunt îndemnați și susținuți să participe la dezvoltarea unor conținuturi digitale sau resurse educaționale, promovând normele privind siguranța pe internet și comportamentele pozitive și constructive în mediile virtuale sociale.
- A învăța să înveți: elevii trebuie învățați să formuleze obiective și planuri de învățare realiste, să identifice și să aplice strategii și tehnici de învățare eficientă, să își asume responsabilități pentru propria învățare, să-și monitorizeze progresul personal, să-și autoregleze activitățile de învățare și să analizeze posibilitățile de dezvoltare personală.
- Competențe sociale și civice: într-o lume caracterizată de o mare diversitate, tinerii trebuie învățați să promoveze valori, norme și obligații morale, să manifeste atitudine pozitivă față de sine și față de ceilalți, față de identitatea culturală proprie și/ sau a celor ce aparțin altor culturi, să-și asume responsabilități pentru consecințele alegerilor făcute și să manifeste deschidere față de empatie, diversitate, alteritate și interculturalitate.
- Spirit de inițiativă și antreprenoriat: în economia de piață, tinerii trebuie încurajați să pună în practică idei inovative după o evaluare temeinică și minimizând riscurile, să capete abilități de a lucra individual și în echipe, să analizeze diferite posibilități de dezvoltare personală, să aleagă traseul profesional potrivit.
- Sensibilizare și exprimare culturală: pornind de la diversitatea obiceiurilor și preparatelor culinare, tinerii sunt încurajați să identifice și să respecte diferitele forme de exprimare culturală, să își exprime ideile, experiențele, emoțiile și să participe la o varietate de proiecte și evenimente culturale și/ sau profesionale.

Modulele „Planificarea activității proprii” și „Elemente de design”, prin tematică, curriculum, strategii didactice conduc la rezultate ale învățării cu relevanță directă pentru calificarea dobândită. În afară de achizițiile cognitive, prin specificul acestor module, se pune accent pe combinarea și utilizarea cunoștințelor, abilităților și atitudinilor pentru rezolvarea cu succes a situațiilor de muncă sau de învățare și pentru dezvoltarea profesională și personală.

II. PLANIFICARE CALENDARISTICĂ:

Noua structură a anului școlar 2023-2024 nu influențează modul de elaborare a materialelor/ documentelor didactice și organizarea parcurgerii programei în relație cu intervalele perioadelor de cursuri.

În vederea realizării planificării calendaristice pentru anul școlar 2023-2024, se va urmări:

- corelarea cunoștințelor dobândite până la finalizarea ciclului gimnazial;
- particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor;
- caracteristicile clasei de elevi;
- realizarea de conexiuni între componentele estimate a fi insuficient asimilate/ neasimilate și programa pentru clasa a XI-a;
- includerea unei perioade la începutul anului școlar pentru realizarea unei evaluări inițiale temeinice și elaborarea planificării calendaristice pe baza rezultatelor evaluării, în

funcție de nivelul de achiziții, tipul și gradul de dizabilitate, particularitățile psiho-emoționale și cognitive ale elevilor. În situația în care se constată diferențe mari între nivelul așteptat și nivelul real de achiziții, se pot organiza activități remediale de învățare.

Pentru a realiza o planificare optimă a conținuturilor și a activităților de învățare se vor parcurge următoarele etape:

- consultarea programelor pentru învățământ profesional¹ și învățământ special², aflate în vigoare;
- identificarea posibilelor discontinuități între documentele prezentate și găsirea de soluții de remediere a acestora.

Se oferă exemple de planificări calendaristice orientative ce pot fi utilizate la modulele:

- „Planificarea activității proprii”
- „Elemente de design”

Planificările calendaristice prezentate sunt orientative, fiecare cadru didactic având posibilitatea și libertatea de a-și personaliza documentele.

Plan de învățământ – Clasa a XI-a
Învățământ profesional special - Aria curriculară tehnologii
Domeniul de pregătire profesională: INDUSTRIE TEXTILĂ ȘI PIELĂRIE

Cultură de specialitate și practică

Modulul I. Planificarea activității proprii	Total ore/an:	390
din care:	Ore teoretice	60
	Laborator tehnologic	60
	Instruire practică	270
Modulul II. Elemente de design	Total ore/an:	180
din care:	Ore teoretice	60
	Laborator tehnologic	60
	Instruire practică	60

Total ore/an = 19 ore x 30 săptămâni = 570 ore /an

Stagiul de pregătire practică – Curriculum în dezvoltare locală

Modulul III	Total ore/an:	210
--------------------	---------------	-----

Total ore/an = 7 săpt. x 5 zile x 6 ore/zi = 210 ore/an

Total general: 780 ore/an

Corelarea dintre unitățile de rezultate ale învățării și module:

Unitatea de rezultate ale învățării tehnice generale (U.R.I.)	Denumire modul
URÎ 6 Planificarea activităților proprii	Modulul I. Planificarea activității proprii
URÎ 4 Utilizarea elementelor de design pentru realizarea produselor specifice domeniului textile pielărie	Modulul II. Elemente de design

¹ <http://programe.ise.ro/>

² https://rocnec.eu/sites/default/files/2021/curriculum/Programe-scolare-Invatamant-special_OME_3702_2021.pdf

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ
Modulul I – PLANIFICAREA ACTIVITĂȚII PROPRII

Clasa: a XI-a - învățământ profesional special

Nr. total alocat orelor de studiu – 120 ore

Nr. total stagii de pregătire practică – 270 ore

Nr. de ore/an: 390 ore/an

Nr. ore /săptămână: 13 din care: T: 2 ore, LT: 2 ore, IP: 9 ore

Planul cadru de învățământ pentru învățământul special aprobat prin OMEN nr. 3218/21.03.2014

IP = ore Instruire practică

LT= ore Laborator tehnologic

IP = ore Instruire practică

Nr. Crt.	Unitatea de rezultate ale învățării /Rezultate ale învățării			Conținuturile învățării	Nr. ore			Săptămâna			Obs
	Cunoștințe	Abilități	Atitudini		T	LT	IP	T	LT	IP	
(0)	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
1				Recapitularea materiei din clasa a X-a Instrucțaj privind sănătatea și securitatea muncii (laborator) Instrucțaj privind sănătatea și securitatea muncii (atelier)	2	2	9	S1	S1	S1	
2.	6.1.1.	6.2.1. 6.2.2. 6.2.10.	6.3.6. 6.3.7.	Planificarea activității proprii- Acțiunile specifice pentru planificarea activității proprii desfășurate individual și în cadrul echipei de lucru: Aprovizionarea cu materii prime și materiale, semifabricate și materiale auxiliare, curățarea locului de muncă și pregătirea utilajului – definiții, scop, efecte ale planificării corecte a activității proprii			9			S2	
				Organizarea unui flux tehnologic în secția de croit Materii prime și materiale, semifabricate și materiale auxiliare specifice.	2	2	9	S2	S2	S4 S5	
				Organizarea unui flux tehnologic în secția de confecții	2	2	9	S3	S3	S6	
				Materii prime și materiale, semifabricate și materiale auxiliare specifice.			9			S7	
				Operații de curățare a lucrului de muncă din secția de croit			9			S8	

MINISTERUL EDUCAȚIEI
CENTRUL NAȚIONAL DE POLITICI ȘI EVALUARE ÎN EDUCAȚIE
ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL SPECIAL

				Operații de curățare a lucrului de muncă din secția de confecționare	1	2	9	S4	S4	S9	
				Deservirea mașinii simple de cusut	1	3	9	S4	S5	S10	
							9			S11	
3.	6.1.2. 6.1.3.	6.2.3.	6.3.2.	Ergonomia locului de muncă	1			S5			S12
				Principii ergonomice generale	1			S6			
				Condiții de lucru specifice locului de muncă: - definiția locului de muncă, elemente componente ale locului de muncă:	1			S6	S6, S7		S13
				- mijloace de muncă, obiectele muncii, forța de muncă, - condiții generale de muncă (iluminat, temperatură, zgomot, prevenirea riscurilor de accidente), pentru domeniul textile-pielărie - ergonomia locului de muncă: dimensiuni ergonomice la locurile de muncă în poziție șezând; configurare ergonomică la locul de muncă în picioare; configurare ergonomică a spațiului de lucru; poziția corectă a corpului la locul de muncă în picioare; poziția corectă a corpului la locul de muncă în șezând.	1	3	9	S6	S6, S7		S13
							S7	S7		S14	
4.	6.1.4.	6.2.4. 6.2.10. 6.2.11.	6.3.6. 6.3.8.	Aprovizionarea locului de muncă							
				- operații de aprovizionare a locului de muncă - sarcini proprii în cadrul echipei pentru alimentarea locului de muncă cu materie primă, semifabricate, materiale auxiliare pentru utilaje din domeniul textile-pielărie (filatură, țesătorie, tricotate, confecții textile și din piele, finisaj textil, tăbăcărie)				9			
				- Documentația tehnică industrială specifică secției de confecții pentru un produs simplu	1	1		S8			
				- Planul de realizare a unui produs	1	4		S8	S8,9		
				- Resurse necesare. Materii prime și materiale	1			S9			
				- Dispozitive și utilaje	2	5		S10	S10,		
				- Etapele de realizare a produsului de îmbrăcăminte					11		
				- Procesul tehnologic de confecționare	1	4	9	S11	S12		S16
				- Aplicații							
5.	6.1.5. 6.1.6. 6.1.7.	6.2.5. 6.2.6. 6.2.7.	6.3.1. 6.3.3. 6.3.4.	Curățarea și ungerea utilajelor de la locul de muncă			9				S17
	6.1.8.	6.2.8.	6.3.5.	Mașina simplă de cusut	2	2	9	S13	S13	S18	
	6.1.9.	6.2.9.	6.3.6.	Părți componente,	4	4		S14		S19	
		6.2.10.	6.3.7.	- Organe de lucru, funcționare,	1	1	9	S16	S15		
		6.2.11.	6.3.8.	- Mânuiți specifice operațiilor de deservire, NSSM și PSI specifice. - Defecte de coasere. Cauze și modalități de remediere.	3	3	9		S17	S20	

MINISTERUL EDUCAȚIEI
CENTRUL NAȚIONAL DE POLITICI ȘI EVALUARE ÎN EDUCAȚIE
ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL SPECIAL

				Fișa de autoevaluare pentru urmărirea corectitudinii operațiilor tehnologice executate. Mașina Triploc Părți componente - Organe de lucru, funcționare, - mânuiri specifice operațiilor de deservire, NSSM și PSI specifice. - Defecte de coasere. Cauze și modalități de remediere. Fișa de autoevaluare pentru urmărirea corectitudinii operațiilor tehnologice executate. - NSSM și PSI specifice secțiilor fabricilor de confecții.	2 4 4 2	2 2 4	9 9 9 9	S16, 17 S18 S19 S20, 21 S21, 22	S18 S20	S21 S22 S23 S24	
6.	5.1.1.	5.2.1.	5.3.1.	1. Curățarea utilajelor de la locul de muncă	2	2	9	S23	S23	S25	
	5.1.2.	5.2.2.	5.3.2.	- Materiale, unelte și echipamente utilizate la curățarea utilajelor – descriere, funcționare (perii, lavete, mătură, saci pentru colectarea impurităților)							
	5.1.3.	5.2.3.	5.3.3.								
	5.1.4.	5.2.4.	5.3.4.								
	5.1.5.	5.2.5.	5.3.5.	- Locuri de curățare a utilajelor din domeniul confecției textile	2	2	9	S24	S24	S26	
	5.1.6.	5.2.6.	5.3.6.	- grafice de curățare și normative de timp pentru execuția operațiilor (periodicitatea curățării, ore de curățare, intervalul de timp dintre două intervenții)	2			S25			
		5.2.7.	5.3.7.								
		5.2.8.	5.3.8.								
		5.2.9.	5.3.9.	- norme pentru securitatea și sănătatea în muncă (NSSM), prevenirea și stingerea incendiilor (PSI) și de protecție a mediului la realizarea operațiilor de curățare (zone de risc de accidente și măsuri de prevenire a accidentelor; depozitarea deșeurilor în recipiente: cutii, saci, containere; spații de depozitare a deșeurilor: zone aerisite, fără surse de foc în apropiere)	2	2	9	S25	S26	S27	
		5.2.10.		Sarcini proprii în cadrul echipei pentru curățarea utilajelor de la locul de muncă.							
	5.2.11.										
				2. Ungerea utilajelor de la locul de muncă - lubrifianți (definiție, rol, efectele economice, clasificare) - sisteme de ungere (definiție, clasificare) - locuri de ungere specifice utilajelor din confecției textile) MSC - locuri de ungere specifice utilajelor din confecției textile) MT - grafice de ungere a utilajelor și normative de timp pentru execuția operațiilor (periodicitatea ungerii, intervalul de timp dintre două intervenții) - NSSM, PSI și de protecție a mediului la realizarea operațiilor de ungere (zone de risc de accidente și măsuri de prevenire a accidentelor); - depozitarea deșeurilor în recipiente: cutii, saci, containere; spații de depozitare a deșeurilor: zone aerisite, fără surse de foc în apropiere)	3 1 1 1 1 1 1	2 2 2	9 9	S26 ,27 S27 S28 S28 S29 S29 S30	S27	S28 S29	

MINISTERUL EDUCAȚIEI
CENTRUL NAȚIONAL DE POLITICI ȘI EVALUARE ÎN EDUCAȚIE
ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL SPECIAL

				Sarcini proprii în cadrul echipei pentru ungerea utilajelor de la locul de muncă.	1			S30		S29	
				Evaluare finală	2		9	S30		S30	

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ
Modulul II – ELEMENTE DE DESIGN

Clasa: a XI-a - învățământ profesional special

Nr. total alocat orelor de studiu – 120 ore

Nr. total ore instruire practică – 60 ore

Nr. de ore/an: 180 ore/an

Nr. ore /săptămână: 6 din care: T: 2 ore, LT: 2 ore, IP: 2 ore

Planul cadru de învățământ pentru învățământul special aprobat prin OMEN nr. 3218/21.03.2014

IP = ore Instruire practică

LT= ore Laborator tehnologic

IP = ore Instruire practică

Nr. Crt.	Unitatea de rezultate ale învățării /Rezultate ale învățării			Conținuturile învățării	Nr. ore			Săptămâna			Obs
	Cunoștințe	Abilități	Atitudini		T	LT	IP	T	LT	IP	
(0)	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
1	4.1.1.	4.2.1.	4.3.1	Test inițial	2	2	2	S1	S1	S1	
		4.2. 9.		Designul, domeniul general al activității umane:	2	2	2	S2	S2	S2	
		4.2.10.		- definiții ale designului general, de produs, ambiental și grafic	2	2	2	S3	S3	S3	
				Designul vestimentar:	2	2	2	S4	S4	S4	
2	4.1.3.	4.2.1.	4.3.2.	Studiul culorilor	2	2	2	S5	S5	S5	
		4.2.3.		4.3.3.	- Clasificarea culorilor. Nuanțe. Game de culori;	2	2	2	S6	S6	S6
		4.2.4.		4.3.4.	- Efectele psihologice ale culorilor. Descrierea efectelor psihologice	2	2	2			
		4.2.5.		4.3.5.	determinate de diferite tipuri de culori						

MINISTERUL EDUCAȚIEI
CENTRUL NAȚIONAL DE POLITICI ȘI EVALUARE ÎN EDUCAȚIE
ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL SPECIAL

		4.2.9. 4.2.10.		- Legile culorii; - Expresivitatea și armonia culorilor în vestimentație; - Aplicarea legilor culorilor în obținerea nuanțelor și a diferitelor game de culori - Alegerea materialelor textile și a accesoriilor respectând legile armoniei culorilor.	2 2 2 2	2 2 2 2	2 2 2 2	S7 S8 S9 S10	S7 S8 S9 S10	S7 S8 S9 S10	
3	4.1.2.	4.2.1. 4.2.2.	4.3.1. 4.3.7.	Desenul după natură	2	2	2	S11	S11	S11	
				Materiale folosite la executarea desenelor după natură	2	2	2	S12	S12	S12	
				Modele folosite în desenul după natură	2	2	2	S13	S13	S13	
				Procedee tehnice folosite la executarea desenului după natură	2	2	2	S14	S14	S14	
				- tehnica acuarelei	2	2	2	S15	S15	S15	
				- tehnica guașei	2	2	2	S16	S16	S16	
				- tehnica grafică	2	2	2	S17	S17	S17	
				- tehnica colajului	2	2	2	S18	S18	S18	
- tehnica desenului în creion	2	2	2	S19	S19	S19					
- tehnica imprimării	2	2	2								
- tehnica desenului pe calculator	2	2	2								
Reprezentări de modele utilizate în desenul tehnic	2	2	2								
4	4.1.4.	4.2.1. 4.2.2.	4.3.1.	Elementele de bază ale desenului decorativ	2	2	2	S20	S20	S20	
				- Punctul decorativ	2	2	2	S21	S21	S21	
				- Linia decorativă	2	2	2	S22	S22	S22	
				- Suprafața decorativă	2	2	2	S23	S23	S23	
				- Compoziția decorativă	2	2	2				
				- Studiu privind modalitatea de utilizare a elementelor decorative la produsele vestimentare, de încălțăminte și de marochinărie	2	2	2				
- Realizarea de compoziții decorative, aplicând elementele de bază ale desenului decorativ	2	2	2								
5	4.1.5.	4.2.1. 4.2.7. 4.2.8. 4.2.9. 4.2.10.	4.3.6. 4.3.7. 4.3.8.	Studiul după obiecte de specialitate și crearea de modele noi produse vestimentare, încălțăminte, marochinărie)	2	2	2	S24	S24	S24	
				- Structura produselor de îmbrăcăminte, încălțăminte și marochinărie	2	2	2	S25	S25	S25	
				- Identificări de produse vestimentare (îmbrăcăminte, încălțăminte și marochinărie) și descrierea structurii acestora	2	2	2	S26	S26	S26	
				- Forma reperelor produselor vestimentare, încălțăminte și marochinărie	2	2	2	S27	S27	S27	
				- Principiile estetice care stau la baza studiului (natura și aspectul materialelor, armoniile de culoare, destinația produselor, linia modei și cerințele clienților)	2	2	2	S28	S28	S28	
				- Stilizarea decorativă	2	2	2				
				- Realizarea de planșe, utilizând stilizarea elementelor din natură (flori, frunze, animale)	2	2	2				

MINISTERUL EDUCAȚIEI
 CENTRUL NAȚIONAL DE POLITICI ȘI EVALUARE ÎN EDUCAȚIE
 ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL SPECIAL

				- Crochiul								
				- Realizarea de crochiuri –după obiecte(produse vestimentare, încălțăminte, marochinărie) și din imaginație-respectând principiile estetice ale studiului obiectelor	2	2	2	S29	S29	S29		
				- Crearea de modele noi, respectând principiile estetice ale studiului obiectelor (produse vestimentare, încălțăminte, marochinărie)	2	2	2	S30	S30	S30		
				Recapitulare finală								

III. EVALUAREA GRADULUI DE ACHIZIȚIE A COMPETENȚELOR ANTERIOARE

Evaluarea prin probe practice se referă la recunoașterea competențelor de aplicare practică a cunoștințelor dobândite de către elevi, a gradului de demonstrare a unor priceperi și deprinderi, concretizate în anumite suporturi obiectivate sau activități materiale. Probele practice urmăresc verificarea competențelor practice necesare pentru îndeplinirea sarcinilor specifice calificării. Evaluarea practică este posibilă și necesară deoarece pregătește elevii în vederea evaluării competențelor din unitățile de competență.

Caracteristicile de bază ale evaluărilor prin probe practice sunt:

- se exercită asupra procesului de învățare care a condus la acel produs final;
  - sunt folosite la disciplinele/ modulele ca matematica, cunoașterea mediului, educația fizică, chimia, biologia, fizica, module de specialitate, etc.;
  - realizează verificarea modului în care elevii efectuează diferite lucrări specifice;
  - sunt folosite pentru verificarea conținutului experimental și practic al instruirii.
- Pentru realizarea cu succes a unei activități practice, încă de la începutul secvenței de învățare elevii trebuie să fie avizați asupra următoarelor aspecte:

- Tematica lucrărilor practice;
- Etapele ce trebuie parcurse până la obținerea produsului finit;
- Modul în care acestea vor fi evaluate (baremele de corectare și de notare sau apreciere – respectiv criteriile de realizare și criteriile de reușită);
- Condițiile care sunt oferite elevilor pentru realizarea activității respective: mașini, dispozitive, spații, scule etc.

Variante ale evaluărilor practice

1. *Activitățile experimentale* – sunt specifice în contextul disciplinelor cu caracter practic-explicativ;

2. *Analiza produselor activității elevilor* – se focalizează numai pe produsul final al unei secvențe educaționale parcurse de elev. Prin produs al activității elevului se înțelege tot ceea ce realizează el în școală și în afara ei. Începând de la cele mai simple forme pe care le îmbracă realizările acestuia, cum ar fi temele pentru acasă și până la cele mai complexe, atât rezultate ale activității intelectuale (eseuri, compuneri, poezii, monografiile etc.), cât și practice. Această formă nu ignoră însă procesul învățării, întrucât produsul final sau parțial se configurează treptat, eșalonat și poate fi ameliorat din mers.

Probele practice, în măsura în care sunt bine concepute, relevă în modul cel mai elocvent ceea ce elevii cunosc și sunt capabili să facă. Pentru cadrul didactic rămâne o cerință fundamentală dimensionarea unor probe, care, în mod indirect, dar decisiv, pot să pună în evidență ceea ce sunt capabili să realizeze elevii.

Recomandări privind planificarea evaluării

Evaluarea se poate face conform unei planificări întocmită de la începutul anului școlar sau ori de câte ori se impune. Trebuie să se realizeze o evaluare inițială, evaluarea pe parcurs și una finală. De obicei evaluarea se face la finalizarea unei teme.

Combinarea instrumentelor de evaluare scrisă cu cele de evaluare orală și prin activități practice va asigura realizarea unei imagini globale a capacităților elevilor. Problematika modalităților de evaluare rămâne deschisă, putând fi continuu îmbunătățită și diversificată. Scopul

comun, de care trebuie să se țină cont, este cel de dezvoltare a capacității de autoevaluare la elevi, concomitent cu schimbarea viziunii asupra rolului evaluării, cel de ameliorare și corectare mai mult decât de sancționare.

Evaluarea unitară a rezultatelor învățării în vederea îmbunătățirii calității învățării la locul de muncă

Educația și formarea profesională contribuie la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă numai dacă învățarea este axată pe cunoștințe, aptitudini și atitudini care trebuie dobândite de elevi (rezultatele învățării) prin procesul de învățare, mai degrabă decât pe încheierea unei anumite etape.

Deși abordarea bazată pe rezultatele învățării reprezintă deja baza Cadrului european al calificărilor și a cadrelor naționale ale calificărilor, această reorientare fundamentală nu se reflectă încă în totalitate în procesul de predare și evaluare. Instituțiile la toate nivelurile de educație și formare profesională trebuie încă să se adapteze pentru a crește relevanța și calitatea contribuției lor pentru cursanți și pentru piața muncii în materie de studii, să extindă accesul și să faciliteze trecerea între diferite parcursuri educaționale.

Persoanele ar trebui de asemenea să poată beneficia de evaluarea, validarea și recunoașterea competențelor lor, furnizând un profil al competențelor potențialilor angajatori. Informații privind calitatea și cantitatea de competențe la nivelul populației vor permite autorităților să identifice mai bine posibile penurii și să se concentreze pe domeniile cu cel mai bun randament al investițiilor. Ar trebui să se continue eforturile de a dezvolta instrumente pentru evaluarea individuală a competențelor, în special în domenii precum rezolvarea problemelor, gândirea critică, colaborarea și inițiativa antreprenorială.

Un anumit număr de instrumente europene precum Cadrul european al calificărilor (CEC), Europass, Sistemul european de credite transferabile (ECTS și ECVET), Clasificarea europeană a aptitudinilor/competențelor, calificărilor și ocupațiilor (ESCO) și cadre pentru asigurarea calității, au fost puse în aplicare în ultimii ani pentru a sprijini mobilitatea cursanților și a lucrătorilor. Aceste instrumente îmbunătățesc transparența, de exemplu posibilitatea de a compara calificări între țări (CEC) și de a transfera credite (ECTS).

Aceste instrumente nu au fost elaborate separat unele de altele; cu toate acestea, este nevoie de o mai mare coerență în cazul în care diferitele instrumente și servicii - inclusiv transparența și recunoașterea calificărilor, validarea învățării non-formale și informale și orientarea pe tot parcursul vieții - sunt oferite în mod coordonat. Aceasta va contribui la o veritabilă mobilitate europeană, situație în care cunoștințele, aptitudinile și atitudinile unei persoane vor putea fi clar înțelese și rapid recunoscute. Crearea unui spațiu european al competențelor și al calificărilor va sprijini această dinamică vizând asigurarea transparenței și a recunoașterii calificărilor la nivel transfrontalier, dobândite în cadrul educației și formării profesionale și al învățămîntului preuniversitar.

Asigurarea calității învățării la locul de muncă prin dezvoltarea de instrumente standardizate de evaluare a rezultatelor învățării

Alegerea celor mai potrivite forme și tehnici de examinare și evaluare a progresului școlar ca și a oricăror modalități de instruire, trebuie să țină seama de scopul și obiectivele unor activități, de natura obiectivelor de învățămînt și de particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor.

Evaluarea formală se regăsește în opțiunea pentru teste standardizate de cunoștințe (asociate sau nu cu teste psihologice), iar evaluarea informală în testele proiectate de către profesor ca instrumente de evaluare alternativă/ complementară. Alegerea tipurilor de teste este determinată

de: statutul disciplinei în mediul școlar, obiectivele vizate, tradiția evaluativă a sistemului, opțiunea cadrului didactic, etc.

Testele cu o foarte mare obiectivitate sunt testele standardizate deoarece reprezintă gradul de concordanță între aprecierile făcute de evaluatori independenți, privind un “răspuns corect/bun”, pentru fiecare din itemii unei probe.

Standardele de calificare/ programele de studii sunt din punctul de vedere al educației și formării sinonimul standardelor ocupaționale pentru piața muncii. Cele două trebuie să se întâlnească la angajare, astfel ca ceea ce cere angajatorul prin standardul ocupațional să se găsească la absolventul care a fost pregătit după standardele de calificare/ programele de studii și care a dobândit rezultatele învățării.

Exemple de probe de laborator tehnologic, lucrări practice, fișe de documentare, fișe de lucru în conformitate cu Standardul de Pregătire Profesională

Domeniul de pregătire profesională: Textile pielărie

Anul de studiu: clasa a XI-a învățământ profesional special

Modulul II – Planificarea activității proprii

GHID DE TERMINOLOGIE DE SECURITATE A MUNCII - NOȚIUNI DE BAZĂ

1. Accident de muncă

Accidentul prin care se produce vătămarea violentă a organismului precum și intoxicația acută profesională, care au loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, indiferent de natura juridică a contractului în baza căruia își desfășoară activitatea și care provoacă incapacitate temporară de muncă de cel puțin trei zile, invaliditate ori deces.

2. Boală profesională

Afecțiune care se produce ca urmare a exercitării unei meserii sau profesii, cauzată de factorii nocivi, fizici, chimici sau biologici, caracteristici locului de muncă, precum și de suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului în procesul de muncă.

3. Dispozitiv de protecție

Dispozitiv care reduce sau elimină singur sau în asociere cu un protector, riscul de accidentare.

4. Echipament individual de lucru

Totalitatea mijloacelor pe care persoanele juridice le acordă unui angajat pentru protejarea îmbrăcăminte și încălțăminte personale în timpul procesului de muncă.

5. Echipament individual de protecție

Totalitatea mijloacelor cu care este dotat fiecare participant la procesul de muncă pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc de accidentare și îmbolnăvire profesională.

6. Echipament tehnic

Mașinile, utilajele, instalațiile, aparatura, dispozitivele, uneltele și alte mijloace asemănătoare utilizate în procesul muncii, parte componentă a mijloacelor de producție

7. Instrucțaj de protecție a muncii

Măsură organizatorică de protecție a muncii reprezentând forma legiferată de instruire în domeniu la nivelul persoanelor juridice sau fizice, având ca scop asigurarea dobândirii de către angajați a cunoștințelor de securitate a muncii.

8. Instrucțiuni proprii de securitate a muncii

Colecție de prevederi de protecție a muncii, elaborată de angajator, a cărei sferă de aplicare și obligativitate este limitată la unitatea emitentă și care detaliază și particularizează toate actele

normative din domeniul securității și sănătății muncii la condițiile concrete ale activității.

9. Instrucțiuni de utilizare

Instrucțiuni a căror elaborare este obligatorie pentru orice produs, constituind parte integrantă a documentației pentru certificarea produsului și prin care producătorul trebuie să prezinte toate informațiile necesare utilizării tehnologiei, în conformitate cu scopul pentru care a fost creat și pentru asigurarea securității muncii.

10. Mijloc individual de protecție

Mijloc de protecție (protector) destinat protecției unui singur executant și care se aplică asupra acestuia.

FIȘĂ DE LUCRU

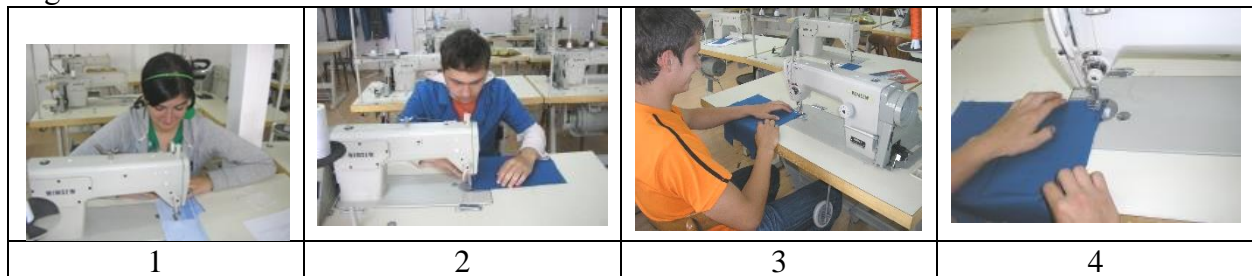
În imaginile din tabelul de mai jos sunt prezentate situații în care **NU** sunt respectate normele de sănătate și securitate în muncă la deservirea mașinii simple de cusut.

1. Pentru fiecare situație prezentată, precizează normele de sănătate și securitate în muncă care nu sunt respectate și riscurile pe care le determină acest lucru pentru operator.

Scrie răspunsul în rubrica corespunzătoare a tabelului.

Situații în care nu sunt respectate normele de securitatea muncii	Normele de securitatea muncii care nu sunt respectate	Riscurile nerespectării normelor SSM	Imaginea care prezintă modul corect de lucru
			
			
			
			

2. Asociază fiecărei imagini din tabel, imaginea de mai jos, care prezintă situația corectă de lucru. Scrie numărul imaginii în caseta corespunzătoare din ultima coloană a tabelului. Argumentează alegerea făcută.

FIȘĂ DE DOCUMENTARE

UNGHEREA UTILAJELOR DE LA LOCUL DE MUNCĂ

Lubrifiantii - definiție, rol, clasificare, efecte economice

Cauza principală a deteriorării sau ieșirii din uz a pieselor componente ale mașinilor, utilajelor și instalațiilor este **uzarea suprafețelor** acestora.

Uzarea este procesul de distrugere a suprafețelor aflate în contact, datorită frecării, provocând uzura pieselor. Aceasta se manifestă prin schimbarea geometriei, calității, precum și a proprietăților stratului superficial al materialelor, ceea ce conduce la înrăutățirea caracteristicilor de exploatare ale anumitor mecanisme sau ale întregii mașini.

Mijlocul cel mai eficient de prevenire a uzării pieselor este **ungerea**.

Ungerea este operația de prevenire a frecării dintre două suprafețe uscate, aflate în frecare, prin separarea suprafețelor cu ajutorul unui lubrifiant.

Lubrifiantii sunt substanțe fluide, vâscoase sau solide, care se interpun între suprafețele de contact a două corpuri, cu scopul de a reduce frecarea și/sau uzura dintre ele, precum și încălzirea prea mare a acestora.

Funcțiile lubrifiantilor:

FUNCȚIA MECANICĂ

- Lubrifiantul are rol de separare a suprafețelor cu mișcări relative în vederea evitării uzurii sau cel puțin menținerea uzurii în limite admisibile pentru funcționarea sistemului

FUNCȚIA TERMICĂ

- Lubrifiantul are ca rol secundar și limitarea temperaturii în anumite organe care nu pot fi răcite prin alte procedee.

FUNCȚIA CHIMICĂ

- Lubrifiantul trebuie să asigure funcționarea corectă atât a părților calde ale motorului cât și a părților reci; să asigure protecția împotriva coroziunii datorate umidității și acizilor care apar în urma arderii; să asigure evacuarea impurităților.

FUNCȚIA DE ETANȘARE

- prezența lubrifiantului între suprafețele de frecare evită pătrunderea particulelor străine în zona de contact

Materialele de ungere trebuie să îndeplinească următoarele **condiții**:

- să poată forma un strat de ungere care să micșoreze frecarea;
- să fie aderente la suprafețele de contact, să nu se scurgă în cazul creșterii temperaturii și să nu se întărească la scăderea temperaturii;
- să asigure transportul căldurii produse prin frecare sau rezultate din reacțiile chimice, spre exterior, atât prin corpurile în contact, cât și prin însuși fluxul de lubrifianț;
- să asigure transportul componentilor chimice activi, în principal oxigen, care produce stratul de oxizi;
- să asigure protecția contra pătrunderii impurităților din afară de exemplu unsoarea consistentă formează la ieșirea din lagăr un guler protector.

Rolul lubrifianților:

- contribuie la înlăturarea căldurii formate prin frecare și parțial prin combustie;
- împiedică fenomenele de coroziune produse de influența concomitentă a umidității și oxigenului din aer și în parte de produsele de ardere;
- asigură etanșarea pistoanelor din cilindri pentru a asigura compresiunea
- spală motorul și poate îndepărta din cilindri produsele arderii incomplete, precum și diferite impurități care contribuie la formarea cocsului și la uzura pieselor;

Efectele economice ale utilizării lubrifianților sunt:

- micșorarea consumului de energie;
- reducerea costului manoperei la reparații;
- reducerea cheltuielilor de întreținere și înlocuire de utilaj;
- micșorarea pierderilor de producție cauzate de defecțiuni;
- economii la investiții printr-o mai bună utilizare a lubrifianților;
- economii la investițiile obținute prin creșterea duratei de folosință a utilajelor.

FIȘĂ DE OBSERVAȚIE

Igiena locului de muncă

Încăperile în care se desfășoară procese de muncă trebuie să beneficieze de o serie de condiții igienice prin care să se diminueze sau să se elimine pericolele profesionale. Astfel, încăperile trebuie să fie bine aerisite, temperatura să fie de 16-18⁰C, umiditatea 65%, lumina naturală să fie din partea stângă. Atelierele școală se amplasează în zonele special amenajate în funcție de planurile de sistematizare. Deșeurile textile și gunoiul trebuie strânse și îndepărtate. Alimentarea cu apă potabilă, apa pentru igiena corporală de la o rețea independentă. Pardoseala trebuie curățată după fiecare ședință de practică, măturarea, aspirarea prafului, ștergerea geamurilor astfel încât să nu se pericliteze programul de desfășurare a orelor de practică. Igiena îmbrăcăminte și încălțăminte trebuie să vină în ajutorul funcției de termoreglare a organismului, adică să mențină temperatura normală a corpului 36,5-37 ⁰C.

Elevii vor fi îndrumați ce obiecte de îmbrăcăminte și încălțăminte să folosească în atelierul de confecții al școlii în funcție de anotimp. De asemenea, se vor face recomandări ca echipamentul de protecție (halat de protecție, basma sau parul strâns, încălțăminte comodă) să se schimbe la terminarea programului de practică. Încălțăminte trebuie să corespundă conformației anatomice a piciorului, să asigure aerisirea, să fie adecvată procesului tehnologic și lucrului, să fie zilnic curățată.

Ergonomia mișcărilor, poziția de lucru

Amenajarea ergonomică a locului de muncă se realizează ținând seama de datele antropofuncționale ale organismului uman, precum și de alte cerințe ergonomice. La proiectarea, construirea și exploatarea echipamentului și a spațiului de muncă potrivit dimensiunilor statice ale corpului uman, precum și la amplasarea optimă a echipamentelor de bază și auxiliare, a semifabricatelor și a produselor finite se vor respecta următoarele cerințe:

- se va urmări obținerea unei poziții confortabile a executantului pe timpul lucrului, prin crearea posibilităților de lucru în poziția cea mai confortabilă;
- se vor evita pozițiile forțate, nenaturale ale corpului, asigurându-se posibilități de schimbare a poziției pe timpul lucrului;
- se va evita pe cât posibil forțarea musculaturii în poziție statică;
- dotarea locurilor de muncă cu scaune corespunzătoare ca dimensiune, corelându-se înălțimea scaunului cu planul de lucru;

Cerință:

În perioada de instruire practică lucrezi la mașina de cusut. Privește cu atenție cele două desene, descrie fiecare poziție și precizează poziția corectă din imagini:

a)

- corect
 incorect

b)

- corect
 incorect

Domeniul de pregătire profesională: Textile pielărie

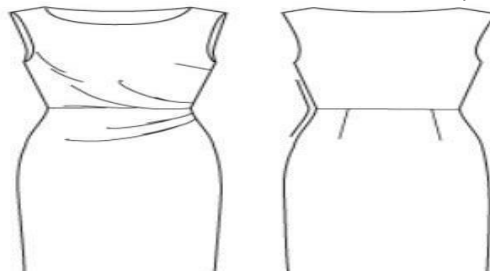
Anul de studiu: clasa a XI-a învățământ profesional special

Modulul II – Elemente de design

FIȘĂ DE LUCRU

În figura de mai jos este reprezentată schița (față/spate) unui produs vestimentar.

Identificați produsul vestimentar din schița alăturată, apoi reprezentați prin desen reperele componente ale modelului. În dreptul fiecărui reper desenat scrieți denumirea acestuia.

Cerințe/Sarcini de lucru

- Scrierea denumirii produsului vestimentar reprezentat în schiță;
- Alegerea instrumentelor necesare realizării desenelor;
- Executarea desenelor reperelor componente și aranjarea în pagină a acestora;
- Scrierea denumirilor în dreptul fiecărui reper desenat;
- Respectarea normelor de sănătate și securitate în muncă și protecția mediului.

FIȘĂ DE DOCUMENTARE

Elemente de bază ale desenului decorativ

Punctul decorativ este o formă plană sau spațială, ale cărei dimensiuni sunt reduse în raport cu suprafața sau spațiul în care se află. Aceste dimensiuni trebuie să fie aproximativ egale.

Punctul decorativ are diferite forme:

- pete obținute prin atingerea suprafeței cu un instrument de lucru;
- forme geometrice diverse;
- forme abstracte;
- forme inspirate din natură.

Compunerea unei suprafețe cu ajutorul punctului se realizează linear (vertical, orizontal, oblic) sau într-o suprafață în ordine - dezordine. Ordinea sau dezordinea se referă la mărimea, culoarea, poziția și forma punctelor. Punctul poate avea rol în sine sugerând „florile pe câmp”, „stele pe cer”, „spectatori în tribună”, „flori, fructe sau frunze în pomi” etc. Punctul are și un rol secundar, subordonat unei forme. În acest caz punctul structurează forma-tehnica folosită de pictorii impresionismului.

Punctul are și rol decorativ de înfrumusețare a unor suprafețe conform principiilor artei decorative (repetiția, alternanța, simetria, asimetria, inversiunea etc.). într-o compoziție plastică. Cu ajutorul punctului se obțin și unele efecte cu caracter expresiv determinate de mărimea, culoarea și poziția acestora.

Într-o compoziție plastică, punctul poate fi centru de interes fie prin contrast de culoare, de mărime, de direcție, fie prin locul pe care-l ocupă în cadrul compoziției. Punctul expresiv, cu rol în sine, poate reprezenta elemente plastice legate de efectul de distanță, cum ar fi: căsuțe îndepărtate, explozii de artificii, stoluri de păsări, cer înstelat.

După modul de așezare, punctele pot avea diverse semnificații:

- dispuse orizontal creează un efect static;
- dispuse vertical produc senzația de urcare;
- ordonate radial dau senzația de mișcare continuă sau de rotație;
- dispuse haotic vor da senzația de umplere uniformă, de amestec optic de culori.

În tehnica punctului întâlnim deseori “creșteri” sau “descreșteri” liniare ale punctelor. Pentru modelele decorative există chiar și o repetiție alternativă de punct mare urmat de punct mic.

Linia decorativă este o suprafață care are una din dimensiuni (lungimea) mult mai mare față de cealaltă dimensiune (lățimea). Linia ia naștere prin deplasarea pe o suprafață a unui punct într-o anumită direcție, fiind creată deplasând un vârf de pix, peniță, creion, pensula, cărbune, băț, etc. după o anumită direcție. În acest caz instrumentul de lucru determină grosimea liniilor (subțiri, medii, groase). Structura și aspectul liniei sunt determinate de natura instrumentului care o creează.

Linia mai poate fi creată din înșiruirea unor elemente de limbaj plastic (puncte, linii, suprafețe) pe o anumită direcție.

În funcție de direcția pe care se deplasează punctul, linia poate fi dreaptă, frântă etc., iar poziția liniei pe suprafața de lucru poate fi: verticală, orizontală, oblică.

Expresivitatea liniei se obține în funcție de traiectorie, structură, lungime, grosime, poziție, culoare, valoare, amplasare în spațiul plastic și de natura instrumentului de lucru.

Exemple:

- Linia verticală ca element dominant într-o compoziție decorativă dă sentimentul de înălțare, monumentalitate, fermitate.
- Linia oblică în compoziția plastică creează mișcare, instabilitate și agitație.
- Linia curba sugerează armonie, mișcare, dinamism.
- Linia frântă redă neliniște, duritate, tensiune.

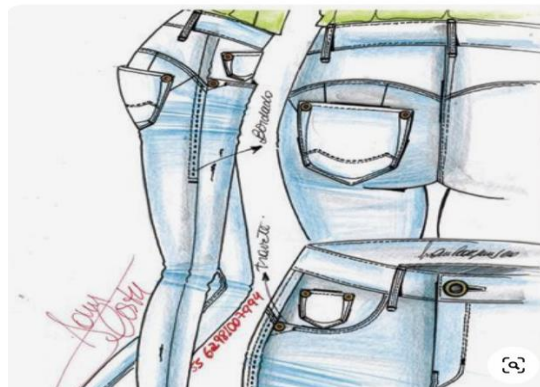

Cerințe/Sarcini de lucru

- Realizați un model destinat unui fond decorativ pentru un produs de îmbrăcăminte, folosind linii decorative.
- Numiți tipul sau tipurile de linii decorative utilizate.

FIȘĂ DE LUCRU

- Identificați produsul de îmbrăcăminte din figura de mai jos;
- Specificați categoria de produse din care face parte (din punct de vedere al proiectării și al sprijinului pe corp);
- Identificați detaliile/reperle componente;
- Enumerați materialele textile (de bază și auxiliare) folosite la confecționarea produsului;
- Precizați liniile de asamblare.

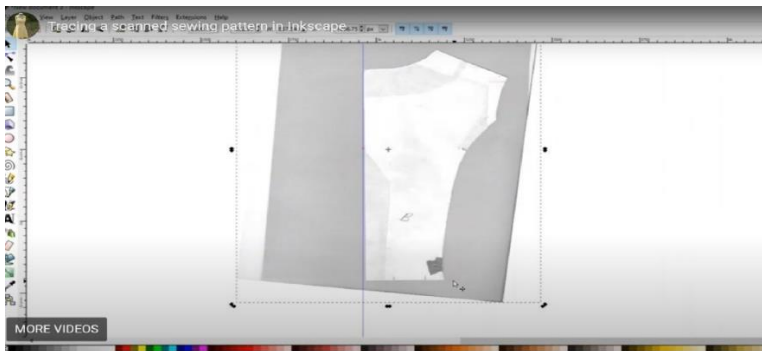
APLICAȚIE PRACTICĂ-INKSCAPE

Utilizând link-urile și tutorialele de mai jos, creați modele folosind Inkscape. Acesta este un software gratuit de grafică vectorială. Pentru introducerea în Inkscape, parcurgeți mai întâi câteva dintre tutorialele disponibile în meniul Ajutor. Asigurați-vă mai întâi că vă familiarizați cu:

- Instrumentul de desenat;
- Editarea liniilor de bază;
- Metode de selecție a obiectelor;
- Comenzi de transformare, umplere a obiectelor;
- Rotația și translatarea obiectelor.

<https://youtu.be/Gpj6g8tELm4?si=VCpTGd4FkdcWPOyy>

<https://growyourownclothes.com/2014/10/30/tips-for-pattern-drafting-with-inkscape/>

IV. BIBLIOGRAFIE

1. Ciontea, Gh., *Utilajul și tehnologia meseriei*, vol. I. Editura didactică și pedagogică, București 1992;
2. Ianc, G., *Auxiliar curricular textile*, Programul Phare Tvet Ro 2002;
3. Neagu, G., *Utilaje și tehnologii de profil*, Editura Preuniversitaria, București 2002;
4. Tîpa, G., *Utilajul și tehnologia meseriei*, Manual pentru licee industriale, EDP, București, 1993;
5. Țiglea Lupașcu, R., *Pregătire de bază în industria ușoară – instruire practică*, Editura

Oscar Print, București, 2003;

6. Țiglea Lupașcu, R., Ilieșu F., Costache D.E., *Industria textilă și pielărie, Manual pentru clasa a X-a*, Editura CD Press, București 2011;
7. Curteza, A., *Design vestimentar-noțiuni fundamentale*, Editura Performantica, Iași 2003;
8. Nanu, A., *Arta pe om, Look-ul și înțelesul semnelor vestimentare*, Editura Compania, București 2001;
9. Oros, C., *Pagini din istoria costumului*, Editura Dacia, Cluj Napoca, 1998;
10. Mihai, A., Curteza, A. *Designul produselor din piele*, Editura Performantica, Iași, 2005;
11. ***Standarde de pregătire profesională pentru nivelul 3 și pentru nivelul 4 de calificare.

AUTORI

Coordonator ME – prof. MITRAN LIANA MARIA

Cadru didactic	Unitatea școlară de proveniență
Dumitru Mihaela Florentina	Școala Profesională Specială Balș, Olt
Gafițescu Emilia Carmen	CSEI Sf. Andrei , Gura Humorului, Suceava
Petrescu Tincuța	Școala Profesională Specială „Sf. Ecaterina”, Huși
Pintilie Loreta	Colegiul Tehnic „Ion Holban”, Iași
Popescu Gianina - Leora	Colegiul Tehnic „Ion Holban”, Iași